

Ο Μεγάλος Παρακλητικός Κανόνας της Υπεραγίας Θεοτόκου στην Παναγία Γαλακτοκτισμένη Ρίζας της Ενορίας Σκορδύλλου Σητείας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιεραπότνης και Σητείας

Σε κλίμα κατάνυξης τελέσθηκε το απόγευμα της Τρίτης 12 Αυγούστου η Ακολουθία του Εσπερινού της Απόδοσης της εορτής της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και του τελευταίου Μεγάλου Παρακλητικού Κανόνος προς την Υπεραγία Θεοτόκο στην πάλαι ποτέ διαλάμπασα Ιερά Μονή Παναγίας Γαλακτοκτισμένης στον οικισμό της Ρίζας της Ενορίας Σκορδύλλου Σητείας, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Ιεραπότνης και Σητείας κ. Κυρίλλου.

Στο τέλος της Παρακλησεως και αφού προηγήθηκε η ευλόγηση των

προσφερόμενων άρτων στον άύλειο χώρο του ναού, όπου τελέσθηκε η ακολουθία, ο Σεβασμιώτατος μίλησε από καρδιάς για το πάνσεπτο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου και την επικείμενη κορυφαία Θεομητορική εορτή της Κοιμήσεώς της. Όπως τόνισε, στο πρόσωπό της νικήθηκαν οι νόμοι της ανθρώπινης φύσης, τόσο στην ενανθρώπηση του Υιού του Θεού, κατά την οποία «και παρθένος έμεινε και τεκείν ίσχυσε», όσο και κατά την Κοίμησή της, που δεν ίσχυσε ο νόμος της φθοράς και του θανάτου, αφού μετέστη και ενσώματη αναλήφθηκε στους ουρανούς, όπου ως φιλόστοργη Μητέρα δέεται διαρκώς και μεσιτεύει προς τον Υιό και Θεό της για όλα τα τέκνα της.

Τέλος ο Σεβ. κ. Κύριλλος, αφού παρότρυνε να μην πάψουμε να καταφεύγουμε στην Παναγία μας για να της καταθέσουμε τις αγωνίες και τους προβληματισμούς μας και να της ζητούμε την αμετάθετη μεσιτεία της, ευχήθηκε ολόψυχα σε όλους χρόνια πολλά, με τις ακοίμητες πρεσβείες και την ακαταίσχυνη προστασία της Μητέρας του Θεού και φιλόστοργης Μητέρας όλων των ανθρώπων.

Στην ακολουθία έλαβαν μέρος ο Αιδεσιμολ. Ιερέύς Εμμανουήλ Φραγκιαδάκης, Εφημέριος της Ενορίας Σκορδύλλου, και ο Διάκονος Θεμιστοκλής Μπεϊνάς. Εκκλησιάστηκαν αρκετοί ευσεβείς χριστιανοί της ευρύτερης περιοχής Σητείας, μεταξύ των οποίων ο Δήμαρχος Σητείας κ. Γιώργος Ζερβάκης, η Βουλευτής Λασιθίου κ. Κατερίνα Σπυριδάκη, ο Αντιδήμαρχος του Δήμου Σητείας κ. Νικόλαος Φυγετάκης και οι Πρόεδροι των Δημοτικών Κοινοτήτων Κρυών κ. Φραγκίσκος Καναβάκης και Χαμεζίου κ. Δημήτριος Γαρεφαλάκης.

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπόλινης & Σητείας

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπόλινης & Σητείας

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπόλινης & Σητείας

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπόλινης & Σητείας

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεράπολης & Σητείας

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεράπολης & Σητείας

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπόλινης & Σητείας

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπόλινης & Σητείας

Στὸ χρόνιον τῆς μητρὸς σπληνικῶς ζῶσιν μὴ μόνον μὲ τὴν κόρη τῆς σ' ἔνα ὄρεινὸ χωριὸ τὴν "Ρίζα".
 Κι αὐτὴ ἔγω ἀπὸ τὸ χωριὸ ὑπῆρχε ἔτι ἐκκληροῦμαι τῆς Παναγίας. Τὰ χρόνια ἀκρίτως δὲν ὑπῆρχαν παρὰ δὲς
 γιὰ τὸς εἶχαν ὁρῶνται οἱ τοῦρκοι. Πήγαιναν λοιπὸν ἡ χήρα μὲ τὴν κόρη τῆς καὶ περιποιοῦσαν
 τὴν ἐκκληροῦμαι. Πῶς παρῆλθεν ἄρδαντες ἡ μὲν βαρὺ, πῶς μὲν σὲ μὲν καὶ γιὰ τὸ δὲν ὑπῆρχαν
 καὶ ἔτι ἀπῆρχαν ἦσαν μακρὰ καὶ πικρὰ πῶς πῆγαιναν πρὸς τοῦς φέρει. Ἡ κόρη ἤρθε σ' ἐ ἀπελευθέρω μεγάλη
 καὶ στικτὴ ἤρθε στὸ μακρὸ τῆς ἡ Παναγία. Τὶ τοῦς ὅλως τοῦς γιὰ τὸς ὅταν ἡ Παναγία θέλει νεκρὸς
 ἀναστῆναι. Ἄνταρε στὴ Παναγία γονατιστὴ, ὁ κόπος τῆς ἦταν μεγάλως καὶ μόνον μὲ φῶς μὲν πορὸς
 καὶ σκορπεῖ τὴν λῆγαν αὐτῆς.

"Τὴν ἑρμὴ σου ἐρχομαι καὶ πάλι ἐκκληροῦμαι σ' ἄνθρωπο τὸ παντὴρι σου γλυκιά μου Παναγία
 Ἄνθρωπο τὸν πῶς καὶ σοὺ καὶ ποῦ. ἔχω στὴ καρδίᾳ μου, ὅταν ἔχω ἄλλο ἐπὶ σὲ τὸ ζῆλος ἀδελφοῦ μου
 ἔγω τοῦ κόσμου κέρδιμα ἡ κόρη σου ὅς μὲ ῥάνει, καὶ ὁδοῦσιν ἡ μονοῦ μου πορὸς μὴ παρῶναι
 παρῶναι τῶν φέρων, λευκὴ τοῦ κόσμου σκεπὴ μόνον τὴν ἡ σκεπὴ εἶδον σου μὲ βλέπει.
 Ὅταν δὲν ἔχω σήμερον σὲ ἄλλοτε μὲ μὲν σ' ἄνθρωπο τὸ παντὴρι σου καὶ κέρδιμα σκεπὴ
 πορὸς σὲ σοὺ φέρει ἀδελφοῦ σὴν ἑρμὴ λιρὸν ἔν ἔγω ἡ μονοῦ μου ἡ ὁδοῦσιν παρῶναι.
 Ὅταν δὲν ἦται σὲ γιὰ τὸς, τὸ ζῆλος ἀδελφοῦ μου ἔγω σὲ σὴν καὶ τὸ καὶ καὶ γιὰ τὸς τὴν καὶ μου
 καὶ σὲ ζορῶν στὴ ποτὶ τοῦ τέκνου σου τὴν πρῶτη σὲ πρῶτο τοῦ χαμὸγυλο, τὴ σκεπὴ τοῦ καὶ
 σ' ἄνθρωπο σὲ ἄνθρωπο, σ' ἄνθρωπο σκεπὴ καὶ γιὰ τὸς τὴν μονοῦ μου γιὰ τὸς σὲ μὲν παρῶναι.
 Ἄνθρωπο σου σὴν καὶ γλυκιά μου Παναγία, λευκὴ σὴν σκεπὴ σου σ' ἄνθρωπο τὴν ὁδοῦσιν, καὶ
 σὴν καὶ τὴν λευκὴ σὴν τὴν σκεπὴ σου σ' ἄνθρωπο σκεπὴ καὶ οἱ ὁδοῦσιν τῆς
 πρῶτοντος ἡ κόρη ἔγω ἀπὸ σὲ ἐκκληροῦμαι. Βλέπει τὴν μὲν τῆς καὶ σκεπὴ ἔγω ἀπὸ τὸ
 σκεπὴ καὶ καὶ τὸ τῆς σκεπὴς.

Με πόνο και με δάκρυα θα κάτσω να σας γράψω
πώς κτίστηκε η Παναγιά χωρίς να κάνει λάθος.

Η Παναγιά εκτίστηκε επί Τουρκοκρατίας,
σε μια βραδιά τελείωσε γιατί υπήρχε αιτία.

Οι Τούρκοι απεφάσισαν νερό να μην τους δώσουν,
να κτίσουνε την εκκλησιά και να την τελειώσουν.

Και τότε είπαν οι βοσκοί 'μα δε θα τους περάσει',
αρμέζανε τα πρόβατα και κάμανε τη λάσπη.

Μαζεύτηκαν οι χωριανοί μαζί με τα παιδιά τους,
μέχρι τα ξημερώματα κτίστηκε η εκκλησιά τους.

Γι' αυτό επήρε το όνομα η Γαλακτοκτισμένη.
Γιατί με γάλα εκτίστηκε κι είναι θεμελιωμένη.

Οι Τούρκοι πήγαν το πρεσβύτερο να συμβαίνει
και είδανε την εκκλησιά να είναι τελειωμένη.

Τότες κι αυτοί απόρησαν στην πίστη τη δικιά μας
και ο Αγάς διέταξε κι έφυγαν μακριά μας.

Και πριν να φύγουν από εκεί επήγε ένα Τουρκάκι
και το σταυρό της Παναγιάς έσπασε από μωράκι.

Είναι ο σταυρός που βρίσκεται στου ιερού τη θύρα,
να πάνε όλοι να τον δουν που έχουν αμφεβολία.

Όσοι θα το διαβάσετε να αγιάσει η ψυχή σας
και μέσα στον Παράδεισο να βάλουν το κορμί σας.

Και όσοι δεν το πιστεύουνε μα Χριστιανοί δε θα 'ναι,
μάλλον από το τούρκικο το σόι θα τραβάνε.

Η χάρις Της να βοηθή όλους τους αγαπόντες.
Κατίνα Καρνευδάκη
Παρασπέρη, Σητεία 2005

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπότνης & Σητείας